

पोलिसांच्या हाकेला अखेर ..

લ સૈવાની વર્ચી કપાલા માહિતી નથૃતી એકે લિ

त्यातल सताना वृत्ता कुणाला माहता नव्हता. एक दिवशा त्याच्या रात अहमदनगरच्या पाथर्डी पोलिसांचे पथक दाखल झाले आणि त्याचे सत्य बाहेर आले. समोर उभा असलेला इसम सिताराम त्याबा भताने हाच असल्याची पोलिस पथकाने खात्री पटवली. त्यात्री पटल्यानंतर त्याला अटक करण्यात आली. अटकेनंतर त्याला गुजरात पोलिसांच्या ताब्यात देण्यात आले. सन १९७३ चा तो काळ ताता. गुजरातच्या अहमदाबाद सिटी सैजपुरातील धनुसद्यादी सायटीच्या इमारतीत मनीबेन शुक्ला नावाची सत्तर वर्ष वयाची वोवृद्ध महिला रहात होती. वयोवृद्ध मनीबेन शुक्ला त्या इमारतीची लकीन होती. त्या इमारतीच्या पहिल्या मजल्यावर महाराष्ट्राच्या हमदनगर जिल्ह्यातील सिताराम तात्याबा भताने हा भाड्याने रहात ताता. आज ७३ वर्ष वय असलेला सिताराम भताने त्यावेळी सन १९७३ मध्ये तेवीस वर्षांचा होता. ऐन तारण्याच्या उमेदीत सिताराम ताने यास चो-या, घरफोड्या करण्याचा नाद लागला होता. दिनांक १२ सप्टेंबर १९७३ चा तो दिवस उजाडला. या दिवशी सितारामने मालकीन मनीबेनच्या घरात चोरी करण्याच्या उद्देशाने प्रवेश केला. मनीबेन झांपेत असल्याची संधी साधत त्याने शिताफीने तिच्या तील किंमती ऐवज आणि रक्कम चोरली. चोरलेली रक्कम ताब्यात तो बाहेर पडत असतांनाच मनीबेन शुक्ला या वृद्ध महिलेला जागली. इमारत मालकीन मनीबेन ओरडण्याच्या तयारीत असतांनाच तारामने तिच्यावर धारदार शक्त्याने घाव घातले. त्या धारदार घावात मनीबेन जागेवरच मरण पावली. रक्काच्या थारोळ्यात पडलेला मनीबेनचा मृतदेह तसाच सोडून सितारामने दरवाजाला बाहेरुन कुलूप खून पलायन केले. दरम्यान मनीबेनची हत्या केल्यानंतर चार वसांनी तिच्या घरातून दुर्गंधी बाहेर येण्यास सुरुवात झाली होती. मनीबेन ही महिला कुठेतरी बाहेर गेली असेल असा आजुबाजुच्या कांकांचा अगोदर समज झाला होता. मात्र तिच्या बंद घरातून मोठ्या आणात दुर्गंधी येण्यास सुरुवात झाली होती. त्यामुळे या बंद घरात मनीबेनचा घातपात झाला असावा अशी शंका शेजारच्या लोकांना येवागली. याच कालावधीत वरच्या मजल्यावर राहणारा सिताराम भताने देखील गायब होता. परिसरातील रहिवाशांनी सैजपूर हृदीतील दरारपूर पोलिस स्टेशनला या घटनेची माहिती दिली. सरदारपूर पोलिस स्टेशनचे पोलिस पथक घटनास्थळी दाखल झाले. त्यांनी मनीबेनच्या वरचे कुलूप तोडून आत प्रवेश केला. घरात रक्काच्या थारोळ्यातील मनीबेनचा महिलेचा मृतदेह कुजण्यास सुरुवात झाली होती. तिच्या नदेहाची सर्वत्र दुर्गंधी पसरली होती. हा हत्येचा प्रकार उघडल्यानंतर जागेवरच पोस्टमर्टम उकरण्यात आले. घटनास्थळ आणि नदेहाचा पंचनामा पुर्ण करण्यात आला. सन १९७३ चा तो काळ ताता. मोर्बाईल, सीसीटीव्ही फुटेज, आधार कार्ड हा कोणताही प्रकार काळात उपलब्ध नव्हता. इमारत मालकीन मनीबेन शुक्ला यांची रदार शक्त्याने हत्या झाल्याचे उघड झाले होते. या इमारतीमधील डेकरी सिताराम तात्याबा भताने हा गायब झाला होता. त्यामुळे शयाची मुई त्याच्यावर स्थिरावली होती. सत्तर वर्षांच्या मनीबेनच्या ताराम गुजरात राज्यात इकडे तिकडे फिरत राहिला. काही लावाधीनंतर तो महाराष्ट्रात आपल्या मुळ गावी अहमदनगर लह्यातील पाथर्डी तालुक्यातील रांजणी येथे राहण्यास आला. या लावाधीत गुन्हेगारी कारवाया सुरुच होत्या. लहान मुलांच्या गावरील दागिने ओरबाडून पलायन करण्यासह बलात्काराचा गुन्हा खील त्याने नंतरच्या कालावधीत केला. काळ पुढे पुढे सरकत गेला. मनीबेनचा रेकरी सिताराम भताने सापडत नव्हता. हव्हेहव्हू त्याचा तपास थंडत्यात गेला. आपला खून पचल्याच्या अविर्भावात इकडे सिताराम काट फिरत होता. अहमदनगर जिल्ह्यात आल्यानंतर देखील तारामच्या गुन्हेगारी कारवाया सुरुच होत्या. लहान मुलांच्या गावरील दागिने ओरबाडून पलायन करण्यासह बलात्काराचा गुन्हा यांचा कालावधी गुजरातच्या सरदारनगर पोलिस स्टेशनचे अधिकारी-कर्मचारी कामाला गेले. मात्र तपास पुढे सरकला नाही. पुन्हा काही दिवसांनी तो तपास थंड बस्त्यात गेला. सन १९७३ ते सन २०२२ हा जवळपास पन्नास वर्षांचा कालावधी तालटला. या कालावधीत सिताराम आता ७३ वर्षांचा झाला होता. तो त्याच्या मुळगावी अहमदनगर जिल्ह्यातील ठर्डी तालुक्यातील रांजणी या गावी रहात होता. वयोमानाप्रामाणे त्याचा राहणीमानात बदल झाला. पॅट्च्या जागी धोतर, शर्टच्या जागी ट्रॉश शर्ट आणि डोक्यावर गांधी टोपी आली होती. कपाळावर काळा काका आणि भगवा टिळा, उजव्या हातात भगवा दोरा बांधून तो रकन्यासारखा वावरत होता. वयोमानानुसार त्याच्या हातात काठी यांची झाली होती. दरवर्षी आषाढी कर्तिकीला तो पंढरपुरच्या वारीत जात ताता. आता आपला गुन्हा पुस्ला गेला असे त्याला मनातल्या मनात उत होते. मात्र पंढरपुरचा विठोबा हे सर्व बघत होता. त्याच्या कर्मचे इलेखांचे भोगण्याची वेळ आता जवळ आली होती. याच जन्मी कर्म आणि च जन्मी फळ हा निसर्गाचा नियम त्यालादेखील लागू होता. हमदाबाद सिटी हृदीतील सरदारनगर पोलिस स्टेशनला त्याच्याविरुद्ध र.न. ४५८/१९७३ भा.द.वि. ३०२ आणि ३८२ नुसार गुन्हा दाखल ताता. पोलिस निरीक्षक पी. व्ही. गोहील यांनी नोव्हेंबर २०२२ मध्ये सरदारनगर पोलीस स्टेशनचा कारभार आपल्या हाती घेतला. कडक स्तीचे पोलिस अधिकारी पी.व्ही. गोहील यांनी पॅर्डिंग गुन्ह्यांचा गादावा घेण्यास सुरुवात केली. पॅर्डिंग गुन्ह्यात त्यांना सन १९७३ लेचा पन्नास वर्ष जुना गुन्हा आढळला. मनीबेन शुक्ला या वयोवृद्ध हेलेचा खून करणारा संशयीत आरोपी पन्नास वर्षांपासून मोकाट कसा गरतो या प्रश्नाने त्यांचे डोके बिथरले. आज पन्नास वर्ष अर्थात पाच वर्षांके उलटली तरी देखील मनीबेन शुक्ला या वयोवृद्ध मयत महिलेला पोलिस खात्याकडून न्याय कसा मिळाला नाही हा प्रश्न त्यांना सतावागला. त्यांनी तातडीने सिताराम तात्याबा भताने या नावाने कुणाला आधार कार्ड दिले आहे का याची अॅनलाईन पडताळणी करण्याचे ठर्डी तालुक्यातील रांजणी या गावी या नावाचे आधार कार्ड जारी ठेंदेश दिले. या पडताळणीत महाराष्ट्रातील अहमदनगर जिल्ह्यातील

बातम्या

सोमवार दि. ०२ जानेवारी २०२३ ते श्विवार दि. ०८ जानेवारी २०२३

କ୍ରାଇମ ସୁଦ୍ଧା

झाले असल्याची माहिती समोर आली. पोलिस निरीक्षक पि.व्ह. गोहील यांनी तातडीने अहमदाबाद जिल्हा पोलिस अधिक्षकांचा माध्यमातून अहमदनगर पोलिस अधिक्षक राकेश ओला यांच्याशी संबंधित मदत मागिली. गुजरातच्या पोलिस अधिक्षकांनी महाराष्ट्रातील पोलिस अधिक्षकांना संपर्क साधल्यानंतर पोलिस यंत्रणा जोमाने कामावालागली. अहमदनगरचे एलसीबी पीआय अनिल कटके यांच्या माझी पाठर्डी पोलिस स्टेशनचे प्रभारी अधिकारी सुहास चव्हाण यांच्या सिताराम भताने यास चौकशीअंती ताब्यात घेण्याचा लेखी निरापद आला. पाठर्डी पोलीस स्टेशनचे पोलीस निरीक्षक सुहास चव्हाण यांच्या पथकातील सहाय्यक पोलीस निरीक्षक प्रविण पाटील, पोलीस नाई रामदास सोनवणे, निलेश म्हस्के, कर्मचारी अतुल शेळके, भाऊ अंगरखे अशी टीम रांजणी गावी घडकली. सुरुवातीला खबर्यांकांनी माहिती घेण्यात आली. सर्व तपासाअंती या गावात सिताराम तात्पुर भताने नावाचा ७३ वर्ष वयाचा वृद्ध रहात असल्याचे उघड झाले. त्याच्या कर्माची शिक्षा भोगण्याची वेळ आता जवळ आली होती. काठी टेकत टेकत चालणाऱ्या वारकर्याच्या वेशातील सिताराम भताने यास ताब्यात घेण्यात आले. त्याचा सैतानी इतिहास जगासमोर आला. त्याला ताब्यात घेतल्याची माहिती गुजरात पोलिसांना देण्यात आली. गुजरातच्या सरदारनगर पोलिस स्टेशनचे पथक अहमदनगरच्या पाठर्डी पोलिस स्टेशनला दाखल झाले. गुजरात पोलिसांनी त्याला अटक केले. तुम्ही मला कसं शोधलं. मला खूनाची घटा आठवत देखील न अशी प्रतिक्रिया ७३ वर्षाच्या सिताराम भताने याने पोलिसांना दिल कानूनके हात बडे लंबे होते है, वर्दीका कपडा भी इन लंबे हातोके काढी कम पड जाता है असे अनेकदा म्हटले जाते. कायद्याचे हा खरोखरच लांब असतात या वाक्याचा प्रत्यय सिताराम भताने यांचा आला असेल. तरुणपणात केलेल्या गुन्ह्याची शिक्षा त्याला वयाच्या सत्तरीत मिळाली. सत्तरीतील मनीबेनच्या खूनाची शिक्षा सिताराम वयाच्या सत्तरीतच मिळाली हे या ठिकाणी आवर्जून सांगावेसे वाटले. उशिरा मिळालेला न्याय हा न्याय नसतो असे म्हटले जाते. परमेश्वराचे दरबारात न्याय उशिरा मिळतो असे देखील म्हटले जाते. मात्र न्याय बिनचूक मिळतो हे देखील नाकारता येत नाही. परमेश्वर न्याय देण्यासाठी प्रत्येक ठिकाणी पोहोचू शकत नाही. तो तुमच्या आमच्या आणि पोलिसांच्या माध्यमातून संबंधीतपर्यंत पोहोचत असतो.

जमिनीच्या वादाचा भयंकर शेवट .

घेत होता. त्याचबरोबर तो लष्कर आणि पोलीस भरतीसाठी प्रयत्न ही करीत होता. त्यासाठी त्याला त्याचे घरातील लोक ही मदत करीत होती. त्याला त्यासाठी पैशाची कमतरता ही ते भासू देत नव्हते. न्यासला देखील आपल्या भावकीतील भाऊबंदाबरोबर असलेल्या जमीनीचा वाद माहित होता. तो ही आता सज्जन झालेला होता. त्याला वाटत होते की आता हा वाद कसा तरी मिटायला हवा. भांडुण किंवा कोर्ट कवेरीची पायरी चढून हा काही प्रश्न मिटणार नाही म्हणून तो आपले चुलत्याकडे हा वाद मिटवा म्हणून गेला होता. त्यावेळी चुलत्याच्या मुलग्याने न्यासला तु काय मोठा लागून गेला आहेस का? तुझ्या बापाला सांग जा. तुम्हीच आमची जमीन हडपला आहेस यावर तो गप्प बसला. काही दिवस असेच गेले. त्याने आपल्या आई वडिलांना हा प्रकार सांगितले नव्हता. त्यामुळे त्याने ही गोष्टी कुणाला काही सांगितली नव्हती. कुटून तरी त्याच्या आई वडिलांनी ही गोष्ट समजल्यावर त्यांनी त्याला तू घराच्या भानगडीत पदू नकोस तुझे करियर आणि शिक्षण बघ असा त्याला सळ्हा दिला त्यानंतर त्यांनी आपल्या भावाला तु माझ्या मुलाला का दम दिलास? याचा जाब विचारायला गेल्यावर त्याच्या भावाने त्याच्या मुलाने शिवाजी खरात याच्या बरोबर भांडण काढून त्यांना मारहण केली होती. आता तर हा वाद चिघळला होता. त्याला ही बरीच महिने झाली होती. तरी ही दोन्ही कुंदूंबात अधून मधून धुसफुस चालूच होती. न्यासचा चुलत भाऊ तसेच न्यासवर डुख धरूनच होता. वाटेत कुठे ही भेटले तर ते दोघे ही एकमेकांकडे खुन्नशी नजरेने पाहत होते. एकमेकाला बघून घेण्याची भाषा करीत होते. ते दोघे ही तसे अल्पवयीन होते. अलिकडे न्यासवर हा आपल्या करियरकडे लक्ष देत होता. तो शिक्षणबरोबर पोलीस आणि लष्करी भरतीसाठी प्रयत्न करीत असल्याने त्याच्या चुलत भावाला बघवत ही नव्हते. हा जर पुढे गेला तर उदया आपल्याला डोर्झिड झाल्या शिवाय राहणार नाही याचा त्याने विचार केला न्यासही त्याच्या वडिलाप्रमाणेच वागणार याची त्याला खात्री झाली होती. याला काही ही करून पुढे जाऊ दयायचे नाही जमीनीच्या वादात हा पुढे पुढे करतो म्हणून त्यालाच कायमचा धडा शिकवला पाहिजे असल्याने त्याने विचार केला आणि तो विचार त्याने अंमलात आणण्यासाठी त्याने आपल्या दुसऱ्या एका अल्पवयीन मित्राची मदत घेण्याचे ठरविले. त्याचा तो अल्पवयीन मित्र ही त्याला या कामात मदत करण्याचे ठरविले. बुधवार दि. २८ डिसेंबर रोजी दुपारी तो कामानिमित्य घरातून बाहेर पडला. संध्याकाळ झाली रात्र झाली तरी तो घराकडे काही परत आला नाही म्हणून त्याचे आई वडिल काळजी करीत होते. रात्री उशिरापर्यंत त्यांनी त्याची वाट बघून त्याचा शोध घ्यायला सुरुवात केली. सिद्धानाथवाडी आणि जवळपासच्या परिसरात त्याचा शोध घेतला तरी त्याचा शोध काही लागत नव्हता. म्हणून त्याच्या वडिलांनी वाई पोलीस स्टेशन गाढून आपला मुलगा न्यास शिवाजी खरात (वय १७) हा बुधवार दुपार पासून बेपता असल्याची तक्रार दाखल केली. ही तक्रार दाखल झाल्यावर पोलीस ही त्याचा शोध घेत होते. गुरुवार सकाळी पोलीसांना थोम धरणाच्या कालव्यालगतच्या एका शेतात झाडाङ्घुडपात त्याचा मृतदेह छित्रविच्छिन्न अवस्थेत मिळून आला. त्याचे हात पाय धडा पासून वेगळे करून तोडले होते तर त्याच्या शरीरावर धारदार शस्त्राने वार केल्याच्या खुणा ही दिसत होत्या. एवढ्या निर्दीयपणे त्याचा खून कुणी आणि कशासाठी केला याचा तपास पोलीस करीत होते. पोलीसांनी घटनास्थळाचा आणि घटनेचा पंचनामा करून मृतदेह उतरीय तपासणीसाठी वाई येथील शासकीय रुग्णायलयात पाठवून दिला. पोलीसांनी याघटनेची माहिती पोलीसांनी मयत न्यास याचे वडिल शिवाजी खरात याचेकडून घेतली. आपल्या वडिलार्जीत जमीनीचा वाद आपल्या चुलत भावाबोरेबर असून त्याचेबरोबर आपले आणि आपल्या कुंदुबियांची बच्याचेवेळेला भांडणे झाली आहेत. चलुत भावाच्या मुलाने माझ्या मुलाला मागे एकदा धमकी दिलेली होती अशी माहिती त्यांनी पोलीसांना दिली. पोलीसांनी घटनास्थळी श्वान पथकाला आणि ठेस तज्ज्ञाना पाचारण केले. श्वान ही थोड्याचा अंतरावर जावून घुटमळे होते. मयत न्यास याचे मोबाईल कॉलचे कॉल पोलीसांनी तपासले असता त्याच्या मोबाईलवर त्याच्या चुलत भावाचा फोन आल्याचे दिसून आले. यावरून पोलीसांनी या घटनेतील त्याचा चुलत भावाचा शोध घेऊन त्याला ताब्यात घेतले. त्याचेकडे या घटनेची पोलीसांनी चौकशी केली असता त्याने पोलीसांना सांगितले की, मयत न्यासच्या वडिलाच्या बरोबर आमच्या घराच्याचा जमीनीचा वाद सुरु असून त्या वादात न्यास हा पुढे पुढे करत होता. त्याने आम्हाला धमकी दिली होती. या वादातून बुधवार दि. २८ रोजी तो बाहेर गेला असताना रात्री त्याला मी व माझ्या एका मित्राने गाढून त्याचवर धारदार शस्त्राने छातीवर मानेवर आणि गळ्यावर धारदार शस्त्राने वार केले. त्या वारात त्याच्या शरीरातून मोठ्या प्रमाणात रक्तस्राव सुरु झाल्याने त्याचा जागीच मृत्यु झाला. त्याचा आपल्या हातून खून झाल्याने मी व माझा मित्र घाबरलो. आता त्याच्या मृतदेहाची कशी विल्हेवाट लावायची याचा आम्ही विचार करीत असताना माझ्या मित्राने घरातून कोयता आणला. त्या कोयत्याने आम्ही त्याचे हात पाय तोडले. आम्ही दोघांनी त्याचा मृतदेह दुचाकी गाडीवर ठेवला आणि थोम धरणाच्या कालव्यालगतच्या एका शेतातील झाडाङ्घुडपात नेऊन टाकला आणि तेथून पलायन केले. त्याने दिलेल्या या माहितीवरून पोलीसांनी त्याच्या मित्राला ही पोलीसांनी ताब्यात घेतले. त्याने ही आपला गुन्हा केला. मयत न्यास याचे वडिल शिवाजी खरात यांनी दिलेल्या फिर्यादी नुसार पोलीसांनी न्यास शिवाजी खरात (वय १७) याचा खून करून पुरावा नष्ट करण्याचा प्रयत्न केल्या प्रकरणी त्याचा चुलत अल्पवयीन भाऊ व त्याचा अल्पवयीन मित्र या दोघांच्या विरोधात भा. दं. वी. कलम ३०२, २०१ प्रमाणे गुन्हा दाखल करून त्यांना वाई येथील कोर्टसमोरे

उभे केले असता मा.कोटाने त्याची रवानगी बालमुखारगृहात केली.या घटनेचा तपास पोलीस अधिक्षक समीर शेख, पोलीस उपाधिक्षक डॉ.शितल जानवे-खराडे,पो. निरी.बाळासाहेब भरणे यांच्या मार्गदर्शनाखाली स.पो.नी.रविंद्र तेलतुंबडे, उपनिरीक्षक स्नेहल सोमदेव डीबीचे पोलीस विजय शिंके, किरण निबाळकर, श्रावण राठोड सोनाली माने, प्रसाद दुदस्कर, उमेश गहीन, अजित जाधव यांनी केला. घर शेत जमीनीचा वाद हा वेळेत मिटविला गेला नाही तर त्याचे परिणाम पुढच्या पिढीला भोगावे लागतात हेच या घटनेवरून दिसून येते.

पैसे कमवण्याचा एक नवीनच

घरच्या लोकांनी वर्षा जाधव याना त्यांनी मार्गितलेली रक्कम व मुलीच्या घरच्या लोकांना पैसे देतो असे सांगितले.त्यावर वर्षा जाधव यांनी पुणे विश्रांतीवाडी येथील सिध्देश्वर वाघमारे यांची कन्या अर्चन वाघमारे हिचे स्थळ दाखविले. अर्चना ही दिसायला देखणी सुंदर असल्याने बघताच क्षणी विकास आणि त्याच्या घरच्या लोकांनी तिला पसंत केले.वधु वरांची पंसती झाल्यावर लगाची बोलणी सुरु झाली अर्चना हिच्या आई वडिलांची परिस्थीती नसल्याने मोगणे कुंटबियांनी नववधुला सोन्याचे मणीमंगळसुत्र, चांदीचे पैजण व जोडवर्ती आदि आपल्या ऐपतीप्रमाणे घातले. लगाचा खर्च ही त्यांनीच केला.ठरल्याप्रमाणे लग्न गेल्यावर्षी ऑक्टोबर २०२१ला झाल त्यावेळी त्यांनी लग्न जमविण्यासाठी प्रयत्न करणाऱ्या वर्षा जाधव यांना १ लाख ६० हजार रूपये उचलून दिले. हे लग्न जमविण्यासाठी केला होता. त्यामध्ये आणखी दोघांचा सहभाग होता. ही रक्कम ते तिघांत वाढून घेणार होते. शिवाय यातील काही रक्कम वर्षा जाधव हंगामी आई रेखा वाघमारे आणि वडिल सिध्देश्वर वाघमारे यांन देणार होती.त्यामुळे तिने हे लग्न जमविण्यासाठी एवढी मोठी रक्कम मोगणे यांच्याकडून घेतली होती. गेल्यावर्षी पुण्यात थाटामाटात अर्चनांनी आणि विकास याचे लग्न पार पडले.लग्नानंतर अर्चना ही पाच दिवस कुरुंदवाड येथे येऊन राहून गेली. त्यानंतर ती परत काही कुरुंदवाड येथे आली नाही. सुरुवातील काही तरी कागण सांगून ती येण्याचे टाळत होती. हा प्रकार असाच पाच सात माहिने चालू होता. विकास त अर्चनाला भेटण्यासाठी तडफुट होता.पण ती त्याला ही भेट नव्हती तो किंवा त्याच्या घरचे लोक तिला पुण्याला आणायला गेले क अर्चनाचे घरचे लोक त्याच्याबरोबर भांडण काढत होते.तुम्ही आम्हाला फसविले आहे. नवरा मुलगा आम्हाला पसंत नव्हता. असे उलट सांगून आस्ही मुलीला तुमच्याकडे पाठवत नाही असे सांगितले.यावर विकास आणि त्याच्या घरच्या लोकांनी लग्न जमविण्याऱ्या वर्षा जाधव यांच्याशी संपर्क साधला असता वर्षा जाधव यांनी मोगणे यांना मी लग्न जमविण्याचे काम करते, लग्नानंतर जे काही घडते त्याला मी जबाबदार राहत नाही असे सांगत त्यांना घरचा स्ता दाखविला. लग्न होऊन वर्षा झाले तरी अर्चना ही नांदायला येत नाही शिवाय तिच्या घरचे लोक ही दाद देत नाहीत म्हटल्यावर विकास मोगणे व त्याच्या आई वडिलांन आपली फसगत झाली आहे याची खात्री झाली. लग्न करून ही कार्हण फायदा झाला नाही शिवाय दोन तीन लाखाला टोपी बसली ती वेगळीच त्यामुळे विकास याने अर्चना हिची वाट पाहून कुरुंदवाड पोलीसांचे ठाण्यात अर्चना व तिचे आई वडिल आणि लग्नात मध्यस्थी करणारे वर्षा जाधव आणि जगदीश जाधव याच्या विरोधात तक्रार दाखल केली. दुसऱ्या एका घटनेत कुरुंदवाड येथीलच अविनाश घारे याचे हंगामे लग्न वर्षा जाधव हिने जमवून आणले. विकास याच्या माध्यमातूनच वर्षा जाधव याच्याशी अविनाश घारे याची ओळख झाली होती. त्याचे ही लग्न जमता जमत नव्हते. त्याच्या लगाची सुपारी वर्षा जाधव यांन घेतल्यावर पुणे हडपसर येथील ज्ञानबा रामचंद्र दवंड याची मुलगी शारदा दवंड याच्याशी त्यांनी जमविले. गेल्या महिन्यात त्यांनी हे लग्न जमवून आणले या कामी वर्षा जाधव यांनी अविनाश घारे आणि त्याच्या आई वडिलाकडून १ लाख ८०हजार रूपये व मुलीला मणीमंगळसुत्र अडीच तोळयाचे दागिणे घालायला लावले.ते लग्न ही थाटामाटात पास पडले.नववधु शारदा ही पाच दिवस कुरुंदवाड येथे नांदायला आली पाच दिवसांनी ती अंगावरील सोन्या चांदीच्या दागिण्यासह जी गेल ती परत आलीच नाही. अविनाश याने याबाबत वर्षा जाधव याच्याके चौकशी केली असता तिने आपला हात वर करीत यात माझा कार्हण दोष नाही मी पैसे घेऊन लग्न जमविले.त्यानंतर तुमचे तुम्ही बघायचे असते असा सल्ला दिला त्यानंतर अविनाश याने पुण्याला जावून शारदाच्या आई वडिलाकडे चौकशी केली त्यावेळी त्यांनी मुलीला तुमच्याकडे आम्ही पाठवून देत नाही असे स्पष्ट अविनाश घारे यांन सांगितले. आपली जवळपास २लाख ८० हजारांची फसवणुक झाली असल्याचे त्याच्या लक्षात येताच त्याने ही कुरुंदवाड पोलीस स्टेशन गाढून याबाबतची तक्रार दाखल केली. लग्न जमविताना एकाच व्यक्तीकडून दोघांची फसवणुक झाल्याचे पोलीसांच्या लक्षात येताच पोलीस ही सरक झाले. लग्न जमवून फसवूक करणारी टोळी याकार्मी कार्हणरत आहे का याचा तपास पोलीस करीत आहेत.अविनाश घारे याने दिलेल्या फिरवीदीत नववधु शारदा ज्ञानबा दवंड तिचे वडिल ज्ञानबा रामचंद्र दवंड दोघे रा.हडपसर हवेली पुणे,एंजट वर्षा जाधव रा.सुलतानगोदे ता.खानापूर जिल्हा सांगली, संध्या सुपणेकर रा.माळवाडी, ता.पलूस जि.सांगली याच्या विरोधात तक्रार दाखल केली. तर विकास मोगणे यांनी एंजट वर्षा जाधव तिचे पती जगदीश बंजरा जाधव रा.दोघे ही सुलतानगोदे ता.खानापूर जिल्हा सांगली सर्तोंष ज्ञानदेव सुतार रा.मदनवाडी ता.इंदापूर नववधु अर्चना सिध्देश्वर वाघमारे, तिची आई श्रीमती रेखा वाघमारे, रा.दोघी आदर्शनगर गणपती मंदिरजवळ, विश्रांतीवाडी पुणे आणि सुवर्णा अमोल बागलगड रा.भोसरी पुणे याच्या विरोधात तक्रार दाखल केली. या सर्वांच्या विरोधात तक्रार दाखल झाल्यावर पोलीस त्याचा शोध कुरुंदवाड पोलीसांनी पुणे येथे जावून घेतला. या घटनेतील नववधु शारदा दवंड तिचे वडिल ज्ञानबा दवंड आणि अर्चना वाघमारे तिची आई रेखा वाघमारे यांना ताब्यात घेऊन कुरुंदवाड पोलीस स्टेशनला आणून त्यांचोकडे या घटनेची चौकशी केली असता त्यांनी ही या घटनेचे परस्पर विरोधी तक्रार दाखल केली.एंजट वर्षा जाधव आणि त्याच्या इतर साथीदारांचा शोध पोलीस घेत होते. दोन्ही घटना या एकसारख्याच आणि एकाच व्यक्तीकडून जाणीवपूर्वक घडवून आणल्याचे दिसून येते. वर्षा जाधव हिने पैसे घेऊन दोघांना ही खोट्याचे लग्नाच्या जाळ्यात अडकविले. तिचा तो धंदाच बनला होता. लग्न न जमणाऱ्या तरुणांना हेरून त्यांना मुली दाखवायच्या त्याच्याबरोबर काही काळापुरते लग्न लावून दयायचे नंतर तिच्याच सांगण्यावरून त्य मुलींनी तेथून पल काढायचा. हे एंजटकडून गुपचुपपणे ठरलेले असते. त्याचा तो धंदाच असतो म्हणून लग्न जमविताना थोडीफाका काळजी घेतली की होणारी फसवणूक टाळता येते. नाहीतर गुडध्याला बांशिंग आणि दाराला तोण अशीच गत होते.

स रत्या वषाचा कटू गोड आठवणीना मार्गे टाकून २०२३
या नव वर्षात पदार्पण करताना माणसाने निश्चितपणे
स्वतःसाठी आपल्या कटुंबासाठी काहीतरी संकल्प केले

असतील, पण या वर्षात त्याची पूर्ता होईल की नाही याची मात्र काहीच शास्वती दिसत नाही. आणि त्याची कारणेही तशीच आहेत. माणसाचे जीवन दिवसेंदिवस खडतर आणि तितकेच आव्हानात्मक बनत चालले आहे. महागाई, बेरोजगारी, भ्रष्टाचार आणि या सर्वांना तोंड देत रोजच्या गरजाभागवताना पैशाची भासणारी चणवण! या सर्वांतून वाटचाल करताना माणसाची चांगलीच दमछाक होते आहे आणि असे असतानाही माणूस जगण्यासाठी रोजच्या रोज परिस्थितीशी संघर्ष करीत आहे मात्र हे सर्व प्रत्येक वर्षी तो अनुभवत असल्याने आता ही सगळी संकटे त्याच्या रोजच्या जीवनाचाच एक भाग बनली आहेत. या संकटाचा माणूस कसाही सामना करू शकतो, पण समोर आणखी एक भयानक संकट उभेआहे आणि ते म्हणजे कोरोनाचे संकट! कोरोनाची तीव्रता किती भयंकर असते ते माणसाने २०२० पासून तब्बल दीड वर्ष अनुभवली. भारतात जवळपास दीड कोटी लोकांना कोरोना झाला होता. त्यातील साडेचार लाख लोकांचा मृत्यू झाला. ज्यांचा कोरोनातून मृत्यू झाला ते सुटले. पण त्यांच्या कुटुंबाचे जे हाल, झाले त्याच्या आठवणीने सुद्धा अंगावर काटा येतो.

कोरोनाच्या वेळी झालेल्या लोकडाऊनमुळे उद्योग धंदे पडले. कोट्यवधी लोकांच्या नोकच्या गेल्याने ते बेरोजगाऱ्यांना झाले. त्यामुळे कुटुंबावर उपासमारीची पाढी आली. पैर अभावी मुलाबाळांचे शिक्षण बुडाले. जे लोक भाड्याने राहण्यात नाही, होते त्यांना घरभाडे थकल्याने बेघर व्हावे लागले. कित्येकांना आत्महत्या केल्या. त्यातच कोरोना काळात उपचाराचा नावाखाली काही ठिकाणी डॉक्टर लोकांना लुबडत होता. त्यामुळे जगणे मुश्किल झाले होते. २०२१चा शेवटच्या टप्प्याचा लसीकरण सुरु झालं आणि हळूहळू कोरोनाचा प्रादुर्भाव काढावा होत गेला. तसेही सरकारने कोरोना काळात लावलेले निबंधन उठवले आणि २०२२ पासून जनजीवन पूर्वपदावर आता कोरोनातून जे वाचले त्यांच्यासाठी उर्वरित आयुष्य हा एक प्रकारे बोनसच म्हणावा लागेल आणि म्हणूनच वर्षभराने पुनर्जीवन कोरोना परतल्याने जगातील प्रत्येक माणूस भयभीत आणि पुन्हा २०२० सारखी परिस्थिती येऊ नये यासाठी माणूसांनी ईश्वराकडे प्रार्थना करतोय. कोरोनाची सर्वांगीक तीव्रता चीवीज पान, हॉन्काँग, अमेरिका यासारख्या देशांमध्ये आहे. परंतु भारतातही कोरोनची तीव्रता वाढत चालली आहे. सध्याचा

भारतात ५ हजाराहून अधिक कोरोनचे रुग्ण आहेत. विशेष म्हणजे ज्यांचे लसीकरण झाले आहे त्यांनाही कोरोनाने गाठला आहे. त्यामुळे २०२३ हे वर्ष कसे असेल हे सांगता येत नाही. धार्मिक समाजांनी उत्सव तसेच राजकीय कार्यक्रम, मोर्चे-आंदोलने यांना कुणी रोखू शकत नाही. कोरोना हा संसर्ग मधून होतो. त्यामुळे गर्दी टाळा असे वारंवार सांगूनही लोक ऐकायला तयार नाहीत. म्हणूनच भारतात चीन आणि जपान पेक्षा भयंकर परिस्थिती निर्माण होऊ शकते. त्यासाठी धर्माच्या नावाखाली धार्मिक स्थळी होणारे सण-उत्सव आणि त्यासाठी होणारी गर्वावाचा टाळण्यासाठी सक्तीच्या उपाययोजना करायला हव्यात. तर यांचे २०२३ मध्ये आपण सुरक्षित राहू शकतो आणि सुरक्षित राहिलो तरच स्वतःसाठी कुटुंबासाठी नवे संकल्प करू शकतो. त्यामुळे २०२३ मध्ये कोरोनाचे सर्वांत मोठे आव्हान आहे. भारतासमोर दुसरे मोठे आव्हान आहे. धार्मिक कटूर पंथी लोकांचे कारण भारतात हिंदुत्वाच्या नावाखाली दलीली अल्पसंख्यांक लोकांना त्रास दिला जात आहे. त्यामुळे मुस्लिम तरुणांच्या मनात असंतोषाची भावना आहे. आपण या देशात

सुरक्षित नाही हो भावना त्याना आतकवादाच्या आणि जिहादच्या मार्गावर नेते आहे. त्यामुळे देश आणखी एका फाळणीच्या उंबरठ्यावर आहे. भारतात धार्मिक स्वातंत्र्य आहे, पण त्याचा असा अर्थ नाही की बहुसंख्यांक समाजाने अल्पसंख्याक समाजाला त्याच्या धार्मिक किटव्हीवर हळे करणे. त्यांच्या संस्कृतीच्या खुणा पुस्तन टाकणे हे कुठे तरी थांबायला हवे. त्यासाठी सरकारने पुढाकार घ्यायला हवा. पण सरकार हेतुपुरस्सर अशा गोर्झीकडे दुर्लक्ष करीत आहे. प्रेमात वाद आणि त्यातून होणारे ब्रेकअप तसेच या ब्रेकअप नंतरच्या हिंसक घटना या केवळ हिंदू मुली आणि मुस्लिम मुलगा यांच्यातच होतात असे नाही, तर हिंदू समाजातील एकच जातीच्या प्रेमी युगलामध्ये सुद्धा अशा घटना घडलेल्या आहेत आणि त्यातून प्रियकराने प्रेयसीचा जीव घेतलेला आहे, पण अशा घटनांची कुठे चर्चा झाली नाही. पण प्रियकर मुस्लिम असला आणि प्रेयसी हिंदू असली की त्याला लव्ह जिहादचे स्वरूप दिले जाते. हा प्रकार संतापजनक आणि हेतू पुरस्कर केला जात असल्याचे मुस्लिम समाजाचे म्हणणे आहे आणि त्यातून मुस्लिम समाजातील तरुण वर्ग प्रचंड नाराज आहे आणि त्याची हीच नाराजी त्याला जिहादी बनवतेय जे हे देशासाठी खूप घातक आहे. २०२३ मध्ये अशा घटना घडणार असतील तर परिस्थिती आणखी भयानक होईल!

स्वागत नवं वर्षाचे आष्टावन प्रतलेल्या कोरोनाचे!

पांड्या कपड्यातील संव्यासी!

ती थक्केत्रापासून स्वार्थक्षेत्रापर्यंत... कलेपासून
कलेवरापर्यंत... आणि संन्यासापासून
पदन्यासापर्यंत जीवनातील प्रत्येक क्षेत्र आज गढळ

पद्मावतीचा जागतातारा प्रवयने दावे जागे नृज
होताना दिसत आहे. सोबत हातात असलेला दिवा कोठे
टांगावा नि हातातली काठी कोणत्या मातीत रोवून क्षणभर
टेकावे, असा सवाल ठायी ठायी पडणाऱ्या ह्या जमान्यात
कालच्या रोषणाईचा हिशोब मांडायचे दिवस
आलेत, आणि अंधारालाच कंदिल उसना मागायचे दिवस
आलेत. आजकाळ पोटात ओरडणाऱ्या कावळ्याचा धम्म
ओळखता येत नाही, की तुकयाच्या अभंगातलं दुभंगणंही
कळत नाही. आपल्या जगण्याच्या वाटेवर एखादा तरी
तुळ्याची मळा भेटणार आहे की नाही? समाजातील
एकाकी एकनाथांच्या हाका कोणाला ऐकूच

१०० हौद, बाजार समितीचे नवीन १०० प्लॉट्स,
पाण्याचे हौद, कृषि प्रदर्शने वगैरे सकारात्मक ठोस बाबर्द
त्यांच्या कर्तृत्वाच्या साक्षीदारच आहेत.

१९९५ मध्ये किशनराव बीदर जिल्हा मध्यवर्ती
सहकारी बँकेवर उपाध्यक्ष म्हणून बिनविरोध निवडून
आले. बँकेच्या रौप्यमहोत्सवात त्यांचा तत्कालीन
प्रधानमंत्री इंद्रकुमार गुजराल यांच्या हस्ते बीदर येथे
सत्कारही करण्यात आला होता. गोरचिंचोली सोसायटी
ते उपाध्यक्ष म्हणूनही आपल्या कामाचा ठसा उमटवून
गेले. अलीकडे त्यांचा लातूरला सपफेरे वधुवर सूचक
मंडळाच्या वर्तीने केंट्रीय रसायनमंत्री भगवंत खुब्बा आर्डा
लातूरचे माझी पालकमंत्री संभाजीराव पाटील निलंगेकर
यांच्या उपस्थितीत सपत्निक जीवनगौरव

The image is a composite of two distinct parts. On the left side, there is a close-up portrait of a man's face, showing his eyes and part of his forehead. He has dark hair and appears to be wearing a light-colored shirt. On the right side, there is a large block of text written in Marathi. The text is arranged in several lines and discusses various topics such as education, social issues, and personal anecdotes. The overall layout suggests a magazine spread or a book page.

या सेवाभावी संस्थेच्या वरीने त्यांनी
सार्वजनिक सेवाकार्य आरंभिले. भालकी येथील पुतल्य
सुशोभिकरणही केले. माजी आमदार प्रकाश खंडे यांच्य
अध्यक्षतेखाली त्यांनी भालकी येथे महात्मा बसवेश्वर,
छपतपती शिवाजी महाराज, महात्मा गांधी यांचे पुतळे
बसविले. दिंगंबरराव मानकरी, साधगावकर, स्वतः
इंचूरकर, रामराव वरवटीकर, यादवराव कणसे,
सिध्दलिंगप्पा काकनाळे, राचप्पा गोरठे आदि अनेक
सहकाऱ्यांच्या समवेत काम करताना किशनराव पाटील
इंचूरकर या नावाचा हा माणूस कधी थकला नाही. अत
निगर्वा आणि नप्र व्यक्तिमत्व असलेल्या इंचूरकरांच्या
डोळ्यात, गेल्या अनेक वर्षांपासून रखडलेल्या महाराष्ट्र
कर्नाटक सीमाप्रश्नाची चर्चा करताना, पाणी आलेले मी
बघितले आहे. तीन कन्या, दोन मुले, चार बहिणी आर्हा
एक भाऊ, नातू, पणतू असा सुखी संसार असलेले
किशनराव फार समाधानी आहेत.

स्वार्थाचिं वेड घेतलेली माणसं एकटी पडत असतात
पण समाजाचे डोळे पुस्पाचं वेड घेतलं की साथीला
माणसं कमी पडत नाहीत. माणसांच्या भल्याचं
किशनरावांचं हे वेड आजचं नाही, फार जुन आहे ते.
आपलं स्वतःचं जग उभं करण्याची ऊर्जा भालकीच्या
मातीतून घेऊन किशनराव स्वतःचे वेगळे आकाश आज
शोधत आहेत. शेती व्यवसाय सांभाळून समाजकार्याची
जोड देण्याचं सतीचं वाण त्यांनी घेतला आहे. तुकोबांचं
गाथा हेच किशनराव पाटील इंचूरकरांच्या जगण्याचं
तत्वज्ञान आहे. समाजाच्या अश्रूमध्ये आणि लोकांच्या
वेदनांमध्ये आपल्या जगण्याचा अर्थ ते शोधत असतात.
किशनराव पाटील नावाचा हा स्फटिकगृहीचा दिवा
असाच प्रसन्नतेने तेवत रहावा. कारण ह्या दिव्याच्या एक
किरणानेच सामान्य माणसांच्या जीवनातील अंधार
चिरण्याचं ब्रत स्वीकारले आहे. सीमाबांधवांना त्यातून
स्वतःचे पाथेय सापडू शकेल!! किशनराव पाटील
इंचूरकरांना त्यांच्या अमृत महोत्सवानिमित्त, ते शतायुषी
होवोत, अशी शुभेच्छा!

- जयप्रकाश द
ज्येष्ठ पत्रकार, ला

ग्रामसभाच सुप्रिम पाँवर -देवाजी तोफ

गांधी रिसच फाऊडशनतफ व्या.चंद्रशेखर धमाधकारा स्मृता व्याख्यान माला

पाहचावण्यासाठी दवाजा ताका सरख काय वाढल पाहिजे अशी अपेक्षा व्यक्त केली. गडचिरोली जिल्ह्यातील मेंढा-लेखा गावाचा रोचक परिवर्तनाची प्रेरक कहाणी देवाजी तोफा यांनी मांडली त्यात ते म्हणाले की, पृथ्वीवरील मानव मंगळावर पोहोचला परंतु तो दुर्दैवाने माणसापर्यंत पोहोचू शकला नाही. विज्ञानाता दिशा नसते ती दिशा अध्यात्मातून मिळते. अध्यात्म म्हणजे आत्मा व शरीर हे विज्ञान आहे. जल, जंगल, जमीन आणि निसर्गापासून मानवाने शिकायला हवे असे महत्वाचे मुद्दे स्पष्ट करत देवाजी तोफा यांनी विषयाची मांडणी केली. महिला सक्षमीकरणाशिवाय गावाचा विकास होणार नाही यासाठी गावात मातशक्तीला मानले पाहिजे. कुणी दारू पिऊन महिलेला मारहाण करत असेल तर महिलांना जाऊन त्याला समजावीले पाहिजे यातून ति एकटी नाही हा संदेश जातो. गावाच्या स्वावलंबनासाठी संसाधनांचा वापर, गावाच्या सर्व सहमतीतून विकास प्रक्रियेच्या निर्णयात प्रत्यक्ष सरकारचा याजना गावात राबवला जात नाहा. कायदा कानून बनविले जातात पण त्यांचा फायदा किती मिळतो? ह्यावर अभ्यासपूर्ण अध्ययन, विचार करण्याची गरज असल्याचे मत देवाजी तोफा यांनी व्यक्त केले. दिल्ली, मुंबई हमारी सरकार, हमारे गाव में हम ही सरकार' असा नारा देण्याची गरज आहे. यातून महात्मा गांधीजींनी दिलेल्या विचारांना आत्मसात करून त्या मार्गावर चालणे म्हणजे खन्या अर्थाने माणूस होणे होय असेही त्यांनी सांगितले. ग्रामदान कायदा -१९६४ हे समजून सांगितले त्यासाठी तेथील वरिष्ठ अधिकाऱ्यांशी झालेल्या संवादाबाबतचे अनुभूत त्यांनी सांगितले. जमीन वाढत नाही तर लोकसंख्या वाढत चालली आहे. त्या सर्वाच्या गरजा पाहता अनेक समस्या निर्माण होतात. मात्र जेवढे विरोध प्रश्न निर्माण करून होत नाही तेवढी ती चर्चा करून सहज सोडविता येते यासाठी सकारात्मकता महत्वाची आहे.

सहभाग यासाठी ग्रामसभा महत्वाची मानली जाते. विशेष ग्रामसभेत प्रत्येकाने उपस्थित असणे अनिवार्य आहे. जर कुणी गैरहजर राहत असेल तर त्याचे कारण द्यावे लागते. ग्रामसभेत सर्व स्त्री-पुरुषांना आपापले मत मांडण्याचा समान अधिकार आहे. गावाच्या निर्णय घेण्यासाठी ग्रामसभा, अभ्यास करण्यासाठी अभ्यास मंडळ अशा दोन स्वतंत्र रचना आहेत. अभ्यास मंडळात फक्त चर्चा करायची, निर्णय घ्यायचा नाही असेही ठरलेले आहे.

विचाराने, अभ्यासू पणाने विचार करून सामूहिक व लोकशाही पद्धतीने निर्णय घेणे महत्वाचे आहे. महात्मा गांधीर्जीना सांगितलेला अहिंसेचा मार्ग आणि डॉ. बाबासाहेब आंबडेकर यांनी दिलेल्या संविधानिक स्वातंत्र्यातून मी पण सोडून आम्ही सर्व या भावनेतून प्रत्येकाने आचरण केले पाहिजे यातूनच गावाचा विकास आणि प्रगती होऊ शकते परिणामी देश बलशाली होऊ शकते असे महत्वपूर्ण विधान देवाजी तोका यांनी केले.

शाळा, महाविद्यालयातील लैंगिक अत्याचाराच्या घटना रोखण्यासाठी राज्यात प्रभावी उपाययोजना -उपमुख्यमंत्री

शाळा, महाविद्यालयातील किशोरवयीन मुलांमध्ये अश्लील व्हिडिओ व तत्सम चित्रिकरण यांच्या प्रभावामुळे विकृत दृष्टीकोन निर्माण होणे व त्यातून लैंगिक अत्याचार/ हिंसेच्या घटना घडू नयेत यासाठी राज्यात प्रभावी उपाययोजना करण्यात येत असल्याची माहिती उपमुख्यमंत्री तथा गृहमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी विधानपरिषदेत दिली. मुंबईतील माटुंगा येथील महानगरपालिकेच्या शाळेतील तेरा वर्षीय विद्यार्थिनीवरील लैंगिक अत्याचाराच्या घटनेबाबत सदस्य उमा खापरे यांनी सभागृहाचे लक्ष वेधले होते. त्याला उत्तर देतांना उपमुख्यमंत्री श्री फडणवीस बोलत होते. उपमुख्यमंत्री श्री. फडणवीस पुढे म्हणाले, माटुंगा येथील घटना चिंताजनक आहे. या घटनेचा तपास सुरु आहे. अशा विकृतीना आला घालणे अत्यंत गरजेचे आहे. यासाठी राज्य शासन प्रयत्नशील आहे. सायबर गुन्हांबाबत संबंधित प्राप्त काऱ्हारीची तांत्रिक तपासणी करण्यासाठी राज्यामध्ये प्रत्येक पोलीस ठाण्यात सायबर प्रयोगशाळा स्थापन करण्यात आली आहे. अल्पवयीन मुलांमध्ये अश्लील चित्रिकरणाच्या प्रभावामुळे विकृती वाढतेय. ही चिंताजनक बाब आहे. लैंगिक अत्याचारासंबंधी व्हिडिओ व अन्य मजकूर याबाबतची माहिती मिळाल्यावर समाजमाध्यम व वेबसाईटवरून हटवण्यासंबंधी त्वरित कारवाई करण्यात येत आहे. तसेच राज्यामध्ये इंटरनेटवरील अशाप्रकारच्या मजकुरावर आणि वेबसाईटवर प्रतिबंध घालण्याचे काम सुरु आहे. राज्यातील सायबर गुन्हांबाबत सायबर इंटेलिजन्स युनिट प्रकल्प प्रस्तावित करण्यात आले आहे. यामाध्यमातून सायबर गुन्हेगारीवर वक्त ठेवता येईल”, असे श्री.फडणवीस यांनी उत्तरात सांगितले. उपमुख्यमंत्री श्री. फडणवीस पुढे म्हणाले, राज्यातील काही मोठ्या

हे सासाहिक वृत्तपत्र मालक, मुद्रक व संपादक धनराज (लक्ष्मणराव) शंकरराव पाटोळे यांनी एस.आर. पल्लिकेशन, मोहन अर्जुन कंप्याऊंड, शॉप नंबर ८, ९, १० घटनपाडा, वैशालीनगर बस स्टॉप, दहिसर पुर्व, मुंबई-६८ महाराष्ट्र येथे छापून नव निशीगंधा अपार्टमेंट, मनवेलपाडा रोड, विराप (पूर्व), ता.वसई, जि.पालघर येथून प्रकाशित केले. आरएनआय नं. एमएचएमएआर २०१२/४५५२. न्यायकक्षा (वसई), वसई कार्यालय, साईद्वारा अपार्टमेंट, शॉप नं.४, विशालनगर, अंबाडी रोड, माणिकपूर पोलिस स्टेशन जवळ, ता.वसई (पश्चिम), जि. पालघर. फोन नंबर ०२५०-२३४५९५९, मोब.: ९८९०७९८८७३, कार्यकारी संपादक : गणेश मार्टंड चव्हाण, सहसंपादक (मराठवाडा): राम पाटोळे, कायदेशीर सळुगार : अॅड.अनिल सांडभोर. न्यायकक्षा-वसई. E-mail : crimesandhyavasai@gmail.com, whatsapp No. 9890718873 Website: www.crimesandhya.com

